

Опроштај од погинулих подофицира Војске Србије Небојше Милића и Славише Марковића

Данак опасној професији

Уз војне почести, 3. августа сахрањени су подофицири Војске Србије старији водник прве класе Небојша Милић из 98. ваздухопловне бригаде и старији водник Славиша Марковић из 204. ваздухопловне бригаде, који су страдали приликом рашчишћавања терена од минско-експлозивних средстава на Копаонику

На Новом гробљу у Нишу, поред породице, родбине, многобројних пријатеља и колега, старијег водника прве класе Небојшу Милића на вечни починак испратили су и изасланик председника Републике Милорад Симић, изасланик министра одбране Србислав Цвејић, помоћник министра за буџет и финансије, заменик начелника Генералштаба генерал-мајор Милан Бјелица, командант ВиПВО генерал-мајор Ранко Живак и командант 250. ракетне бригаде ПВД бригадни генерал Душко Жарковић.

На гробљу у Горњим Кординцима код Прокупља сахрањен је старији водник Славиша Марковић. Од старијег водника Марковића последњи пут опростили су се чланови породице, родбина и многобројни пријатељи и колеге. Сахрани су присуствовали изасланик председника Републике Милорад Симић, начелник Генералштаба Војске Србије генерал-потпуковник Љубиша Диковић, изасланик министра одбране генерал-мајор Слађан Ђорђевић и командант 204. ваздухопловне бригаде бригадни генерал Предраг Бандић.

Касетне бомбе још убијају

Истрага ће утврдити како је дошло до експлозије касетне бомбе која се догодила 1. августа у 10,25 часова, када су старији водник прве класе Небојша Милић и старији водник Славиша Марковић рашчишћавали терен од минско-експлозивних средстава.

Они су чистили терен на основу уговора Команде ВиПВО са Контролом летења СЦГ (SMATSA) ради изградње заштитне оградe око војног објекта на Копаонику. Дан пре несреће двојица пиротехничара су на само неколико метара од места погибије успешно деактивирали једну касетну бомбу.

Одмах после трагичног догађаја министар одбране Александар Вучић наредио је хитне мере на расветљавању околности због којих је дошло до трагедије и утврђивању одговорности.

Министар одбране је прекинуо све активности и хеликоптером Војске Србије се одмах упутио на лице места, заједно са начелником Генералштаба генерал-потпуковником Љубишом Диковићем.

– Издао сам наредбу за спровођење комплетне истраге о узроцима смрти двојице подофицира. То је велики губитак и за нашу војску и за нашу земљу, јер је реч о врхунским пиротехничарима, врло искусним војницима. Небојша Милић је на овим просторима радио од 1999. године, а Славиша Марковић од 2006. године – изјавио је министар одбране.

Министар Вучић је нагласио да не може да криви никога из претходне Владе због потписивања наредбе између војске и Агенције за контролу летења о деактивирању мина.

– Ово је планирано дејство и ово је наредба коју би свако потписао – рекао је Вучић, а на питање да ли ће би-

Били су велики стручњаци

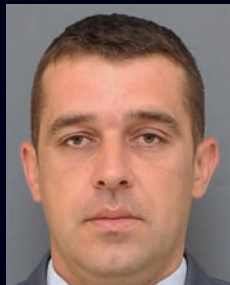
7

У Дому Војске у Нишу одржана је комеморација поводом погибје старијег водника прве класе Небојше Милића и старијег водника Славише Марковића, којој су присуствовале породице настрадалих подофицира, командант Ваздухопловства и ПВО генерал-мајор Ранко Живак, припадници Министарства одбране и Војске Србије, колеге и пријатељи.

Том приликом, командант 161. ваздухопловне базе потпуковник Зоран Павловић рекао је да не постоје речи којима би се описала туга због губитка Небојше, искреног, поштованог и одговорног, како према породици тако и према колегама.

Према речима заменика команданта 24. батаљона 204. ваздухопловне бригаде мајора Чедомира Костића, Славиша је био предан колега, частан, поуздан и ненаметљив старешина, који је током каријере више пута награђиван.

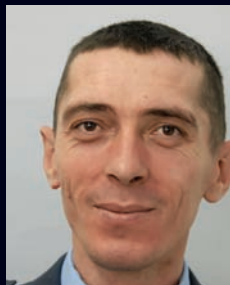
Старији водник прве класе Небојша Милић рођен је 4. августа 1975. године у Прокупљу. У Војсци Србије запослен је од 22. јула 1995. године. Са својим колегама учествовао је у разминирању аеродрома у Батајници, Нишу и Лађевцима.

Породица Милић живела је у Нишу. Небојшина супруга Мила је са синовима Јованом (12) и Новаком (3) била на Копаонику када се несрећа догодила. Заједно са министром Вучићем и генералом Диковићем обишли су његове родитеље и родбину у селу код Прокупља.

На сахрани, Јован је оца испратио са плавом шапком на глави.

Старији водник Славиша Марковић рођен је 4. децембра 1976. године у Прокупљу, а у Војсци Србије запослен је од 19. јула 1997. године.

Дан пре трагедије требало је да дође у Прокупље и заједно са породицом, супругом Слађаном, кћерком Мајом и сином Милошем прослави његов 12. рођендан, али је ипак одлучио да остане на послу.

Осмогодишња Маја је, на вест о несрећи, упитала зашто се њен тата није бавио неким лакшим послом.

ти настављено разминиравање на Копаонику одговорио да ће „војска обавити свој задатак“.

Генерал Диковић преузео је одговорност за погибју двојице припадника Војске Србије и истакао да су најжалост страдали они који су били врло искусни у свом

послу и ово им није био први задатак те врсте.

Министар Вучић и генерал Диковић обишли су породице настрадалих подофицира Милића и Марковића.

Деминирање Србије

Подофицири Милић и Марковић страдали су од експлозије касетне бомбе која је остала од НАТО бомбардовања 1999. године. До несреће је дошло на месту званом Крчмар, на око педесет метара низ планину од радарских купола на врху Копаоника.

– Тај део планине није обухваћен приликом обимног чишћења пре пет година, јер скијаши ту не залазе, будући да се ради о локацији удаљеној пет, шест метара од оgrade војног објекта – изјавио је после несреће Бојан Миловановић, директор Националног парка "Копаоник".

Војни објекат на Копаонику био је честа мета НАТО бомбардовања 1999. године. Тада је на Србију бачено више од 1.000 касетних авио-бомби са око 350.000 пројектила.

Директор Центра за разминирање Србије Петар Михаиловић изјавио је да је у протеклих осам година, под надзором Центра, разминираано скоро седам милиона квадратних метара на којима се налазила касетна муниција.

– На Копаонику смо очистили скијалишта и туристички центар. Тај простор је враћен на цивилну употребу – рекао је Михаиловић.

Погибја двојице подофицира десила се на другу годишњицу ступања на снагу Конвенције о заштитној муницији којом се забрањује производња, складиштење и пренос те врсте наоружања. Србија није потписник Конвенције. ■